

पत्न्यं, स्त्री, (पतन्ति गच्छन्ति जना यस्मिन् । पत ल गतौ + “वीपतिभ्यां तनन् ।” उणां ३।१५०। इति तनन् ।) नगरम् । इत्यमरः । २।२।१०॥ (यथा, भागवते । ७।२।१४।

“पुर्यामन्नोद्यानचैव नारायणमाकरान् । खेटखर्वटघोषांश्च ददद्भुः पत्तनानि च ॥” महती पुरी । इति श्रीधरस्वामी ॥ ऋदङ्गः । इति हारावली ॥

पत्तनवणिक्, [ज] पुं, (पत्तनस्य नगरस्य वणिक् ।) नगरवणिक् । तत्पर्यायः । स्वाध्यायी २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पत्तिः, पुं, (पद्यते विपक्षस्येनां प्रति पदभ्यां गच्छतीति । पदौ इ गतौ + “पदिप्रधिभ्यां नित् ।” उणां ४।१२२ । इति तिः स च नित् ।) पदातिकः । इत्यमरः । २।२।६६। (यथा, रघुः । ७।३७।

“पत्तिः पदातिं रथिनं रथेश-
स्तुरङ्गसादीं तुरगाधिरूपम् ।
यन्ता गजस्याभ्यपतन्नजस्यं
तुल्यप्रतिहन्दि बभूव युद्धम् ॥” * ॥

पद्यते विपक्षं प्राप्नोतीति । पद् + तित् । वीरः । इति विश्वः ॥

पत्तिः, स्त्री, (पत ल गतौ + भावे क्तिन् ।) गतिः । (पद्यते विपक्षो यथा । पत् + करणे क्तिन् ।) सेनाविशेषः । यदुक्तं अमरे । २।१८०० ।

“एकैभैकरथा चान्धा पत्तिः पञ्चपदातिका ॥”

पत्तिर्हतिः, स्त्री, (पत्तीनां पदातीनां संहतिः ।) पदातिसमूहः । तत्पर्यायः । पादातम् २ । इत्यमरः । २।२।६७ ॥

पत्तः, पुं, (पत गतौ + बाहुलकादूरः । निपातनात् तस्य ह्रस्वः ।) शालिचक्राकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पत्तङ्गे, स्त्री । इति भावप्रकाशः ॥

पत्नी, स्त्री, (पत्यर्थे सम्बन्धो यथा । “पत्युर्नो यच्च संयोगे ॥” ४।१।३२ । इति नकारादेशः डीप् च ।) वेदविधानेनोद्गा । अन्यत्रोपचारात् ।

पत्या उदाहविहितमन्त्रादिना ऊढा । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । पाणिग्रहीती २ द्वितीया ३ सहधर्मिणी ४ भार्या ५ जाया ६ दाराः ७ सहधर्मिणी ८ धर्मचारिणी ९ दारः १० गृहिणी ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ सहचरी १२ गृहः १३ चैत्रम् १४ वधूः १५ जनी १६ परिग्रहः १७ ऊढा १८ कलत्रम् १९ । इति हेमचन्द्रः ॥ (पत्नीगुणैव हि पुरुषाः सुखिनो भवन्ति । यस्य पत्नी वशानुगा स भूयोऽपि स्वर्गस्यः । गृह्याश्रमतुल्यं किञ्चिदपि नास्ति यदि तत्र हितकामा पत्नी वर्तते । सपत्नीक एव सर्वधर्मकरणार्हः । यदुक्तं दशसंहितायाम् ।

“पत्नीर्जनं गृहं युसां यदि हृदीशुवर्णिनी ।

गृह्याश्रमसमं नास्ति यदि भार्या वशानुगा ॥

तया धर्मोपकामानां त्रिवर्गफलमयुते ।

प्राकाशे वर्तमाना तु खेहास्तु निवारिता ॥

अपुत्रा सा भवेत् पश्चात् यथा व्याधिरपेक्षितः ।

अनुकूलं न वाग्दृष्टा दद्या साध्वी प्रियंवदा ॥

आत्मगुप्ता स्वामिभक्ता देवता सा न मातुषी ।

अनुकूलकलत्रो यस्तस्य स्वर्ग इहैव हि ॥

प्रतिकूलकलत्रस्य नरको नात्र संशयः ।

स्वर्गेऽपि दुर्लभं ह्येतदनुगमं परस्परम् ॥

रक्त एको विरक्तोऽन्यस्मात् कटतरं तु किम् ॥

गृहवासः सुखार्थाय पत्नीमूलं गृहे सुखम् ।

सा पत्नी या विनीता स्वाचित्तज्ञा वशवर्तिनी ॥

दुःखद्वान्धा सदा खिन्ना चित्तभेदात् परस्परम् ।

प्रतिकूलकलत्रस्य द्विदरस्य विशेषतः ॥

योषित् सर्वा जलौकेव भूषणाच्छादनाशनैः ।

सुभूयापि कृता निव्यं पुरुषं ह्यप्रकर्षति ॥

जलौका रक्तमादत्ते केवलं सा तपस्विनी ।

इतरा तु धनं वित्तं मांसं वीर्यं वलं सुखम् ॥

सशङ्का बालभावे तु यौवने विमुखी भवेत् ।

लघ्वन्मन्यते पश्चाद्दृढभावे स्वकं पतिम् ॥

अनुकूला न वाग्दृष्टा दद्या साध्वी पतिव्रता ।

एभिरेव गुणैर्युक्ता श्रीरेव स्त्री न संशयः ॥

या हृष्टमनसा निव्यं स्थानमानविचक्षणा ।

भर्तुः प्रीतिकरी निव्यं सा पत्नी हीतरा ज्वरा ॥”

पत्न्याटः, पुं, (अटति सुखं विहरति अच-इति आटो गृहम् । ततः पत्न्या आटः ।) पत्नीगृहम् । यदुक्तं त्रिकाण्डशेषे ।

“वासागारं भोग्यगृहं कन्यापत्न्याटनिष्कुटाः ॥”

प(त्र)त्तं, स्त्री, (पतति दृष्ट्वात् । पत ल गतौ +

“सन्ध्यातुभ्यः दृन् ।” उणां ४।१५८ । इति दृन् ।)

दृष्ट्वावयवविशेषः । पाता इति भाषा । तत्-

पर्यायः । पलाशम् २ कृदन्तम् ३ दलम् ४ पर्यम्

५ कृदः ६ । इत्यमरः । २।४।१४ ॥ पात्रम् ७

कृदादन्तम् ८ वर्हम् ९ वर्हणम् १० पत्रकम् ११ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ विषावे पत्रविशेष-

दानफलं यथा नारसिंहे ५२ अध्याये ।

“पत्राण्यपि सपुण्याणि हरेः प्रीतिकराणि च ।

प्रवक्ष्यामि वृषश्रेष्ठ । शृणुष्व गदतो मम ॥

अपामार्गपत्रं प्रथमं तस्माद्भृङ्गारकं परम् ।

तस्मात्तु खादिरं श्रेष्ठं ततश्च शमिपत्रकम् ॥

दूर्वापत्रं ततः श्रेष्ठं ततोऽपि कुशपत्रकम् ।

पत्रं तस्माद्मनकं ततो विष्वस्य पत्रकम् ॥

विष्वपत्रादपि हरेस्तुलसीपत्रमुत्तमम् ।

एतेषाञ्च यथालब्धैः पत्रैर्वा योऽर्चयेद्धरिम् ॥

सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं महीयते ॥”

देवीप्रीतिकरपत्राणि यथा,—

“अपामार्गस्य पत्रन्तु ततो भृङ्गारपत्रकम् ।

ततोऽपि गन्धिपत्रं वलाहकमतः परम् ॥

तस्मात्तु खादिरपत्रन्तु वज्रलसवकस्तथा ।

आमन्तु वक्रगुच्छस्तु जम्ब पत्रं ततः परम् ॥

बीजपूरस्य पत्रन्तु ततोऽपि कुशपत्रकम् ।

दूर्वाङ्कुरं ततः प्रोक्तं शमीपत्रमतः परम् ॥

पत्रमामलकं तस्माद्दामपत्रमतः परम् ।

सर्वतो विष्वपत्रन्तु देव्याः प्रीतिकरं मतम् ॥”

इति कालिकापुराणे ६८ अध्यायः ॥ * ॥

तेजपत्रम् । तत्पर्यायः । तमालपत्रम् १ पत्रकम्

२ कृदन्तम् ३ दलम् ४ पलाशम् ५ अंशुकम् ६

वासः ७ तापसम् ८ सुकुमारकम् ९ वल्कम् १० तमालकम् ११ रामम् १२ गोपनम् १३ वस-
नम् १४ तमालम् १५ सुरनिर्गन्धम् १६ । अस्य
गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कष-
वातविषवस्तिक्तदोषनाशित्वम् । सुखमस्तक-
प्रोद्यनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
भावप्रकाशे ।

“पत्रकं मधुरं किष्किनीक्षुण्णं पिच्छलं लघु ।
निहन्ति कफवाताग्नीहृत्तासारचिघ्नानसान् ॥”

(पद्यते स्थानात् स्थानान्तरे अनेन । पत + “दाक्षी-

प्रसययुजस्तुदसिचिमिहपतदशनहः करणे ॥”

३ । २ । १२२ । इति करणे दृन् ।) बाह्वनम् ।

शरपत्रः । पद्मिपत्रः । इति मेदिनी ॥ * ॥

(पद्यते पाद्यते शास्त्रबोधायवर्णनचयोऽनेन ।

पत् + करणे दृन् । अन्तर्निवन्तत्वात् तथात्वम् ।

(लिखनाधारः । पात् इति भाषा । यथा,

ज्योतिस्तत्त्वे ।

“वाष्पासिके तु सस्यान्ते भ्रान्तिः संजायते यतः ।

धात्राचराणि दृष्टानि पत्राक्षरान्यतः पुरा ॥”

धातुमयपत्राकृतिद्रव्यम् । पत्र इति तवक् इति

च भाषा । यथा, तुलापुरुषदाने दानसागरे ।

“सुवर्णपत्राभरणा च काव्या

सुलोहपार्श्वद्वयशृङ्खलाभिः ॥” * ॥

(पाद्यते स्थानात् स्थानान्तरे समाचारीऽनेन ।)

पत्नी । लिपिः । तस्य रङ्गनं यथा,—

“सुवर्णरूपरङ्गादौ रङ्गयेत् पत्रमुत्तमम् ।

सामान्योत्तममध्यानां पत्ररङ्गनमौरितम् ॥” * ॥

अथ पत्रप्रमाणम् ।

“वङ्गुलाधिकं हस्तं पत्रमुत्तममौरितम् ।

मध्यमं हस्तमार्चं स्यात् सामान्यं सुहिहस्तकम् ॥”

अथ पत्रभङ्गप्रकारः ।

“पत्रन्तु त्रिगुणीकृत्य ऊर्ध्वं तु द्विगुणं त्वजेत् ।

श्रेष्ठभागे लिखेद्द्वयान् गद्यपद्यादिसंयुतान् ॥” * ॥

अथ पत्रस्य रचनक्रमः ।

“राजलेखकमाहूय वृषो ब्रूयात् प्रयत्नतः ।

पत्रं कुरु यथायोग्यं गद्यपद्यादिसंयुतम् ॥

पङ्क्तिद्वयमात्रेण लेखको रक्षसि स्थितः ।

यथायोग्यादुसारणं पत्रं कुर्व्यान्मनोरमम् ॥

दिनद्वयं त्रयं वापि विचार्य पङ्क्तिनै वै ।

स्वभ्रान्तोर्ध्वगं ज्ञात्वा विलिखेत् पत्रपुस्तके ॥

सामान्यपत्रे संलिख्य रक्षसि आवयेन्नृपम् ।

वृषाज्ञया शुभे पत्रे विलिखेद्राजलेखकः ॥” * ॥

अथ लेखनप्रकारः ।

“अङ्गुष्ठं प्रथमं दद्यात् मङ्गलार्थं विचक्षणः ।

मध्ये बिन्दुसमायुक्तमधः सप्ताङ्गसंयुतम् ॥ १ ॥

तदधः खस्ति विन्यस्य ततो गदं सुप्रोभनम् ।

ततः श्रीशब्दरूपाणि पदव्यासक्रमं लिखेत् ॥

भाषया संस्कृतेनैव कुशलं विलिखेत् सुधीः ।

ततः शुभाशुभां वार्त्तां संस्कृतेः प्राकृतैस्तथा ॥

ततः प्रमाणसन्देशं ततो वार्त्तां नियोजयेत् ।

कीर्त्तिप्रीतियुतं पदं ततः किमधिकवादिकम् ॥

पत्रप्रेषणशोकाच्च अङ्गमासादिसंयुतम् ।